

CHANEL, DE BIC-BELLER

De telefoon ging.

Het landnummer was +33. Frankrijk, zonder twijfel.

Wat ik niet wist, was wie mij in vredesnaam kon bellen. Ik had nooit onafgemaakte romances achtergelaten; dat was als Gillette-man nooit mijn stijl geweest. Franse vrouwen wisten altijd precies wat ze wilden, en je kon ze nooit laten wachten. Ik was altijd meegegaan in hun plannen. De klant eerst in het verlangen en dan in de behoefte tevredenstellen was altijd de regel van Moeder Gillette geweest.

“Hallo, goedemorgen. Mijn naam is Claude Chiracac, en ik ben manager van Intermediary Operation in the World. Spreek ik met meneer Ferdinando Frega, eigenaar van GILLETTENARRATIVE?”

“Ja, daar spreekt u mee. Wat kan ik voor u doen?”

“Wat vriendelijk dat u dat vraagt. Geen gebruikelijk antwoord tegenwoordig. Dank u. Ik moet u ontmoeten om te bespreken hoe we een bepaald project tot een goed einde kunnen brengen.”

“Beste mevrouw, ik ben in de eerste plaats met pensioen en in de tweede plaats getrouwd. Maar nieuwe kansen heb ik altijd verwelkomd. Ik blijf beschikbaar voor nieuwe verplichtingen. Dus als het voorstel aantrekkelijk genoeg is, kunnen we zeker een tijdelijke samenwerking overwegen.”

“Dank u, meneer Frega. Claude Chiracac is mijn beroepsnaam, maar onder vrienden noemen ze mij Chanel, als u dat liever hebt. Ik ben door de directie van een grote Franse multinational afgevaardigd om contact met u op te nemen en een aantal zaken af te ronden die verband houden met uw initiatieven. U bent hun

officiële aanspreekpunt. Als u mij wat van uw tijd gunt, kom ik graag bij u langs om alles openlijk te bespreken."

"Heel goed. We kunnen afspreken wanneer u maar wilt. Ik heb alleen de dag, het tijdstip en een schatting van de duur van de ontmoeting nodig."

"In dat geval zou ik morgen om 14.30 uur kunnen komen en tot 19.30 uur blijven. En alleen al na deze paar woorden lijkt u mij een interessant persoon. De foto op uw website bevestigt die indruk. Laten we hopen dat u behalve intelligent ook een man van uw woord bent."

"Mijn beste Chanel, na vele jaren eervolle dienst heeft het Italiaanse ministerie van Buitenlandse Zaken mij een onderscheiding toegekend voor de manier waarop ik de vrouwen van de wereld behandelde. De enige tragedie was dat met bijna allemaal het natuurlijke einde een huwelijk zou zijn geweest — en dat was een belofte die ik nooit heb kunnen doen."

"Heel goed. Dank u, meneer Frega. Tot morgen dan. Sheraton Hotel, Reggio Calabria, 14.30 uur."

"Ik zal er zijn. Dank u. Tot morgen."

Ferdinando